

MŪSŲ LIETUVA

P A D Ė K A

Savo ir visos lietuvių kolonijos vardu nuoširdžiai dėkojame PLB-nės valdybai už paimtą iniciatyvą ir Hamiltono lietuvių Chorui AIDUI bei jo vadovybei – sol. Vaclovui Verikaičiui, akompanatoriui muz. Jonui Govedui, administratoriui Jer. Pleiniui, Choro p-kei B. Beržaitytei – už šią neįkainojamos vertės dovaną – 17 ir 20 dienos koncertus São Paule.

Dėkojame taip pat ir mūsų tautinių šokių ansambliam – NEMUNUI ir RŪTELEI su jų vadovybėmis.

Nuoširdi padėka taip pat visom ir visiems, vienokiu ar kitokiu būdu prisidėjusiems prie šios išimtinės šventės paruošimo, ir visiems gausiems dalyviams.

Brazilijos Lietuvių Bendruomenė

NR. 34 (1517) – SEMANÁRIO – 1977 M. RUGPJŪTIS – AGŪSTO 25 D. – 2,00 kr.
R. Juatindiba, 20 (28) Caixa Postal 4421 – 01000 São Paulo, SP. Tel. 273-0338

LIETUVOS AMBASADORIUS JAUNIMAS

Šiomet rugpjūčio trečioji savaitė – São Paulo lietuvių kolonijoje 'Lietuvos vardo' egzaminai. Ir tai ne prieš du ar tris egzaminatorius, o prieš didelę tarptautinę publiką. Ir, reikia pasidžiaugti, egzaminai išlaikyti puikiai, pilnais pažymiais. Ir dar su pagyrimu

-o-o-

Lietuva – žiauraus okupanto pavergta. Ir Brazilijoje neturi savo atstovo, ambasadoriaus. Neturi nei konsulo, nors tokį kad ir ne oficialų. dar būtų galėjus turėti. Tad faktinai Brazilijoje Lietuvai atstovauti turi imtis iniciatyvos kiekvienas lietuvis.

Džiugu – ir tuo reikia didžiuliuoti – , kad Lietuvai atstovauti imasi iniciatyvos, kur ir kiek jam prieinama, mūsų jaunimas – tie jau antros ar net trečios kartos lietuviai, niekad nematę Lietuvos. Kad ir tokiu atveju, kaip ši antroji IMIGRANTŲ OLIMPIADA, oficialiai valdžios pravesta. Joje dalyvauti jau prieš daug laiko buvo pakviestos visos São Paulo kolonijos per jų konsulatus. Lietuviai, neturėdami konsulato, tokio pakvietimo negavo, o tik sužinojo neoficialiai, per kitus. Jaunimas sukrucho: per BLB-nę įsirašė į olimpiadą, tuo sudarydami galimybę ir Lietuvai stotis lygiom teisėm laisvų tautų tarpan. Koks jaudinantis momentas, kai rugpjūčio 13 d. Brazilijos padangėn kilo, kartu su kitų – laisvų ir didelių tautų – vėliavom ir Lietuvos Trišpalvė. Ir ten plevėsavo – Pacaembu stadione – ištisą savaitę.

Mūsų pastangų rezultatus pastebėjo ne tik lietuviai, o ir kitataučiai – ir stebėjosi.

Štai, viena brazilų pora seka paradui žygiuojančias tautų delegacijas (o tų tautų buvo 32). Moteris skaito:

– Alemanha (Vokietija), Bolivia, Canada, China, Espanha, Estados Unidos, Finlandia, França, G. Bretanha, Grecia, Israel, Itália, Japão, Lituania. .

– Lituania? . – šaukia nustebęs vyras. – Va, tik tokia dėmelė ant žemėlapių (ir pirštu rodo jos dydį), o žiūrėk, kokia delegacija.

-o-o-

Rugpjūčio 17 – didžiosios misijos diena

Hamiltono lietuvių choras AIDAS, su palyda, lanko miestą Valsčiaus Valdybos Turizmo Sekretariato parūpintais autobusais su oficialiais vadovais – "guia". Juk koncertas, kuriam AIDAS atvyko, yra "São Paulo Valsčiaus Kultūros Sekretariato globojamas", todėl AIDAS yra SP. Valsčiaus Valdybos svečias. Tą jau seniai skelbia radijas, tv. laikraščiai. Ypač 17 dienos laidos kartoja: "Šiandien, 20 val. Konven-

cijų rūmuose, Anhemi, garsusis lietuvių choras AIDAS, iš Kanados, pateiks sanpauliečiams puikų (magnifico) koncertą. AIDAS davė bent 75 koncertus visam pasauliui, todėl yra su gyvu susidomėjimu (com vivo interesse) laukiamas mūsų meninių ir kultūrinių vienetų tarpe". Ir nepašykšti priminti, kad Lietuva – sena, kultūringa, didvyriška tauta, tik šiandien komunizmo pavergta; kad choro dirigentas, V. Verikaitis, turėjo apšviesti savo tėvynę kadangi svetimieji ją užgrobė. Kiti aprašo lietuvių meilę dainai, tų dainų ypatingą švelnumą. Kalba ir apie tautinius šokius. "pilnus gyvumo, bet tuo pačiu metu švelnius ir nepaprastai kultūringus", ir kad juos atliks NEMUNO ir RŪTELES ansambliai. .

Todėl nuvykus į gubernatūros rūmus, nereikėjo nei prisistatyti. Sutiktas daina "Nemunėli", v. gubernatorius pirmasis sveikino choristes. Jau daug girdėjęs apie AIDO laimėjimus, dėkojo už suteiktą garbę aplankant S. Paulą ir gubernatūrą, ir pabrėžė: "Šis jūsų vizitas žymės datą kultūriniam São Paulo kalendoriui".

Prefekto-burmistro aplankymas nebuvo numatytas; bet jis, sužinojęs, kad AIDAS lankysis Ibirapueroy (prie Nežinomo Kareivio kapo), pats nustatė audienciją. O prefektūros korespondentas sekantios dienos "Folha da Tarde" dienraštyje įdėjo žinią tokia antgalve: "Lietuvių choras kviečia prefektą į koncertą".

Jei būtų sostinė – Brazilijoje – tai aidietės būtųėjusios ir pas Federatyvinės Brazilijos Respublikos prezidentą. Ir savo daina, tautiniais rūbais, gražia laikysena ir jam būtų kalbėjusios apie Lietuvą.

Ką daugiau būtų galėjus padaryti konsulas ar ambasadorius? .

-o-o-

Vakarinis koncertas atbaigė neįkainojamos vertės lietuvių misiją. Net didžiausi optimistai nesitikėjo tiek dalyvių. Ir tatai iš kultūringiausių gyventojų sluoksnių ir įvairių tautybių. Ir visi liko gyvai sužavėti. AIDAS, savo dainomis, įsiterpiant RŪTELEI ir NEMUNUI su tautiniais šokiais, davė manifestacijai gyvo, judraus, spalvingo, augšto lygio festivalio išraišką. Ir visa tai LIETUVOS VARDAN.

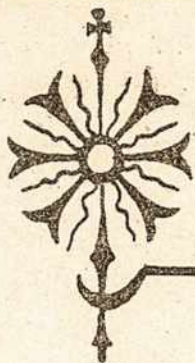
Festivalis praėjo. Ir AIDAS išvyko. Tačiau jo atgarsiai dar ilgai aidės.

Gi likusieji čia turi tęsti jau pramintu taku: tobulinti savo pajėgas, augti, jungtis, reikštis, išeiti viešumon, bet vieningai – VARDAN TOS LIETUVOS.

pg

HAMILTONO MERGAIČIŲ CHORAS „AIDAS“

PASAULIO LIETUVIŲ KATALIKŲ BENDRIJA

WORLD LITHUANIAN CATHOLIC CONFEDERATION

Chicago, 1977 m. liepos 23 d.

Gerbiamieji,

LIETUVIŲ MALDOS IR SOLIDARUMO DIENA

Kristaus Evangelija, kurią amžių bėgyje skelbia Bažnyčia, ugdo ne tik tiktai tikėjimą, bet ir žmogiškąsias vertybes. Todėl siunčiamas Šiluvos Dievo Motinos šventės, įvykstančios kasmet rugsėjo 8 d., raštas – kvietimas ir kelia Šiluvos Marijos šventės maldas ir lietuvių tautos solidarumą.

BLK Bendrijos didžioji jungiamoji idėja, paskleista per pasaulį pereinamais metais, prigijo. Aktyviai ėmėsi švęsti maldos ir solidarumo dieną Pietų Amerikos kai kurie kraštai (Brazilijos, Argentinos ir kt. lietuviai). Šiomet laukiama daugiau pastangų įvairiuose kontinentuose, ypač iš Amerikoje gyvenančių lietuvių, iš ALRK Federacijos ir ją sudarančių organizacijų. Pereinamais metais aktyvumo parodė Clevelando, St. Petersburgo, Chicagos ir kt. vietovių dvasiškiai ir pasauliečiai, kaip ir vėl pietuose Urugvajaus lietuviai.

LIETUVIŲ VISUOMENININKO PREMIJOS PASKYRIMAS

PLK Bendrija yra įsteigusi nuolatinę kasmetinę visuomenininkui premiją, kurios mecenatas yra kun. dr. Juozas Prunskis. Premija už 1976 metus paskirta Kaziui Kleivai. Cituojame Jury Komisijos pasirašytą aktą: "Pasaulio Lietuvių Katalikų Bendrijos lietuvių visuomenininko premijos už 1976 metus kandidatui parinkti Jury Ko-

T A I P R A Š Ė

Tėviškės žiburiai • 1977. VII. 28 — Nr. 30-31 (1433-1434) • 3 psl.

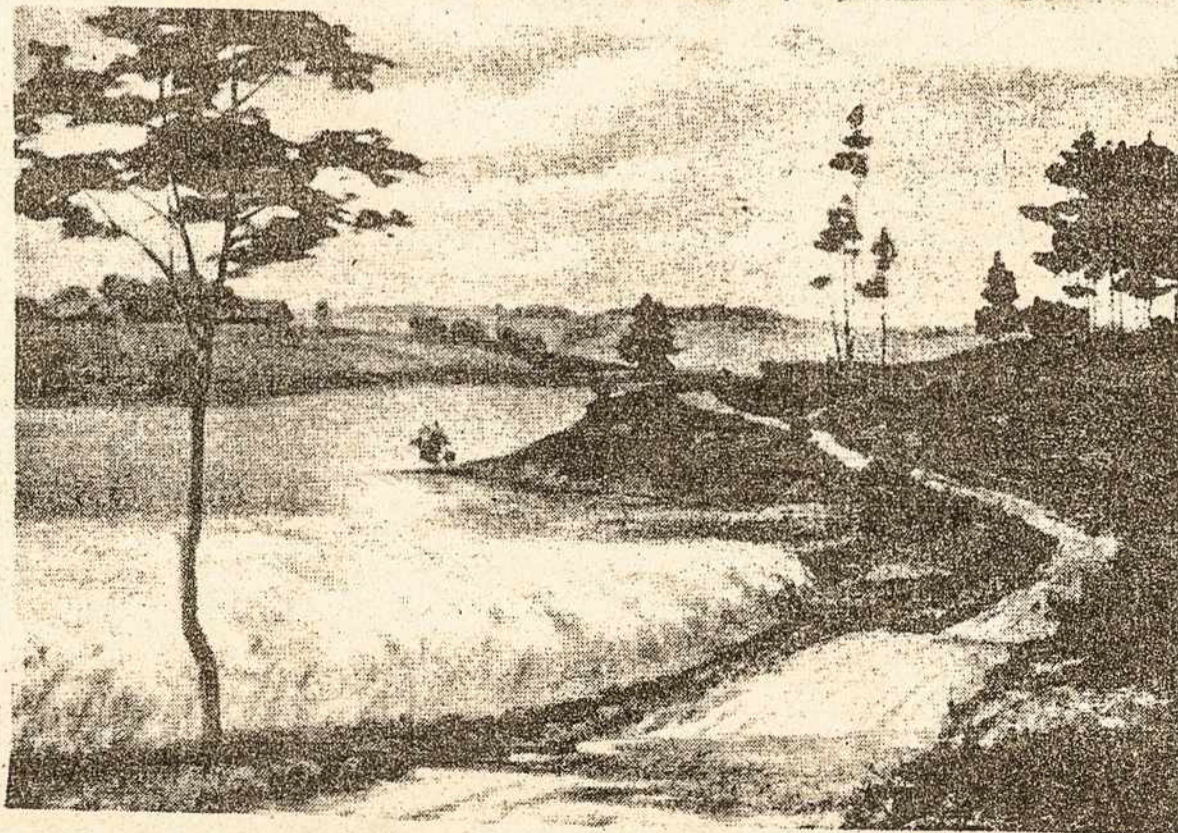
Šimtas koncertas bus P. Amerikoje

Nors tegyvuoja 7 metus, hamiltoniškis "Aido" choras savo trumpoje istorijoje jau yra turėjęs daug sėkmingų koncertų. Jeigu juos suskaičiuotumėm, rastume, kad po pirmo pasirodymo Šv. Kazimiero minėjime Hamiltone 1970. III. 1 jis apkeiliavo visą eilę kolonijų Kanadoje ir JAV, gastroliavo Europoje pas lietuvius ir svetimtaučius, o savo 96-tąjį koncertą atliko šiemet birželio išvežimų minėjime prie miesto savivaldybės pastatų Hamiltone. Iki 100-tojo koncerto teliko tik 4 pasirodymai. Taigi, atsižvelgiant į numatytos kelionės P. Amerikon maršrutą, yra aišku, kad chorui įsidėmėtinas 100-tasis koncertas įvyks kur nors toli nuo Kanados, visai kitoje pasaulio pusėje, kur ir žvaigždės kitaip danguje atrodo, po palmėmis — P. Amerikoje. Aš spėju, kad tai bus Sao Paulo mieste, Brazilijoje!

Tas koncertas bus tikrai reikšminga "Aido" šventė, o kelionė į Pietų Ameriką turės didelės reikšmės ne tik pačiam chorui, bet taip pat ir P. Amerikos lietuviams. Yra žinoma, kad po Windsoro merginų "Aušros" kvarteto pasirodymų prieš III PL Jaunimo Kongresą P. Amerikoje jų pavyzdžiu pasekė

mergaičių grupė Buenos Airėse, Argentinoje. Ten jos dabar yra sudariusios okteta "Žibutės", kuris atstovavo Argentinai kartu su Š. Amerikoje jau girdėta Adriana Jocyte jaunimo kongreso talentų vakare bei kituose renginiuose.

Sakoma, kad lietuvių kalba neilgai išliksianti gyvųjų tarpe. Lietuviškos dainos pamilimas bei jos puoselėjimas kaip tik skatina tą kalbą pažinti ir jos nepamiršti. "Aido" choras šioje srityje yra daug pasitarnavęs. Dar daugiau jis pasitarnautų,

Dail. A. Rūkštelės paveikslas — Kelias į namus.

misija, sudaryta iš pirmininko Dr. J. Petriko, sekretorės Dr. A. Valienės ir narių Prel. J. Balkūno, Kun. J. Gasiūno ir A. Paleckio, savo posėdyje 1977 m. balandžio 6 d. St. Petersburg, Floridoje, JAV, iš pasiūlytų kandidatų išrinko Kazį Kleivą, kaip labiausiai tinkamą lietuvių visuomenininko premijai gauti. Jo per 50 metų besitęsiantis visuomeninis veikimas daugiausia pasitarnavo lietuvių ir katalikybės organizuotam plėtimui lietuviuose Lietuvoje, Amerikoje ir lietuvių apsigyvenusių įvairiuose pasaulio kraštuose. (Seka Jury Komisijos narių parašai).

Kandidatais į premiją už 1976 m. buvo pasiūlyti 7 asmenys iš Amerikos ir Vak. Europos. Siūlytojais atsiuntė Jury Komisijai laiškus iš Amerikos ir Kanados. Stiprus buvo kandidatų sąrašas, apėmęs įvairias visuomeninio darbo sritis.

Nuoširdžiai Jūsų Kristuje,
Pasaulio Lietuvių Katalikų Bendrijos Centro Valdyba

Vyskupas Vincentas Brizgys
Tituliaris Pirmininkas

Pranas Povilaitis
Vykdomas Pirmininkas

Ir Brazilijos lietuviai sveikina Lietuvių visuomenininko premijos laureatą, KAZĮ KLEIVĄ, linkėdami dar ilgai ištvėringai stovėti lietuvių bei katalikybės plėtros sargyboj ir šiam uždaviniui žadinti šimtus kitų brolių-sesijų lietuvių.

jeigu po jo koncertų P. Amerikoje įsisteigtų jaunimo choras kurioje nors kolonijoje. Tokiu būdu galėtų vykti pasikeitimas dainomis tarp "Aido" ir naujojo choro ir būtų pratęsiamas lietuvių kalbos vartojimas P. Amerikoje. "Aido" choras naujajam galėtų būti lyg globėjas, palaikyti naujuosius ryšius su savo broliais ir sesėmis tolimuose kraštuose. Čia, aišku, tėra optimistiški sapnai, kurie nežinia ar išsipildys.

"Aido" choras savo kelionės paskirtį bus sėkmingai atlikęs, jeigu susipažins ir pabendraus su kiek galint daugiau lietuviško jaunimo visuose kraštuose, kuriuose teks keliauti. P. Amerikos jaunimui ypač svarbūs asmeniškai ryšiai, nes jis yra atvi-

ras, paprastas, nuoširdus, jaučiasi esąs lietuviškas ir laukia ryšio su lietuvių jaunimu. Taigi, choristėms būtina kalbėti su jais tikrai lietuviškai. Svarbūs taip pat ir ryšiai po kelionės laiškais, fotografijomis, dainų bei gaidų pasikeitimu. Šioje srityje gali talkinti Kanados Lietuvių Jaunimo Sąjungos valdyba, kuri savo valdyboje turi ryšinininko postą.

Tikimės, kad choras nuveš tikrai lietuvišką dvasią savo dainomis, pabendraus su lietuviams, kurie yra tokie patys, kaip ir mes, savo siekimuose!

Choristėms kelionių bus daug, kartu ir didelio nuovargio. Pasižiūrėjus į kelionės maršrutą matyti, kad per trumpą laiką užsibrėžta atlikti gana daug. Iš Toronto išskrendama rugpjūčio 6 d. Sekančią dieną pasiekiamas Buenos Aires, Argentinoje. Po koncerto iš ten į Montevideo, Urugvajų, rugpjūčio 11 d., o rugpjūčio 15 d. skrendama į Sao Paulo, Braziliją. Rugpjūčio 22 d. keliaujama į Bogotą, Kolumbiją, kur bus koncertai Bogotoje ir Medeline. Rugpjūčio 25 d. skrendama į Karacas, Venecuelą, o grįžtama atgal į Torontą rugpjūčio 27 d. Kelias ilgas, draugų, atsiminimų bus tikrai daug. Linkime "Aido" chorui sėkmingos kelionės ir esame tikri, kad tenai ras tą patį lietuvišką nuoširdumą bei draugiškumą, nors bus nukeliavę tūkstančius mylių nuo savo namų.

Gabija

LIETUVIAI PASAULYJE

Prancūzija

PARYŽIAUS UNIVERSITETO civilizacijos ir orientinių kalbų mokykloje sekančiais mokslo metais bus pradėta dėstyti lietuvių kalba. Dėstytoja yra pakviesta ponia Dupin, jaunystę praleidusi Lietuvoje. Jos paskaitos skiriamos studentams ir laisviems klausytojams. Paryžiaus Beaubourgo centre yra knygų apie Lietuvą ir lietuviškų plokštelių, 20 lietuvių kalbos pamokų, įrašytų į penkias magnetofono juosteles. Centro paslaugos teikiamos nemokamai.

Argentina

PASKAITĄ APIE LIETUVĄ Buenos Aires prancūzų Šv. Širdies bazilikos gimnazijoje skaitė kun. A. Steigvilas, o spalvotus nepriklausomos Lietuvos gyvenimo filmus rodė J. Gilvydis. Klausytojų ir žiūrovų buvo gausus būrys — keli šimtai moksleivių, jų mokytojai ir bazilikos kunigai. Gimnazijos vadovybė nutarė kun. A. Steigvilą ir J. Gilvydį vėl pasikviesti sekantį pavasarį į didesnę patalpą, kad su Lietuva galėtų susipažinti ne tik gimnazistai, bet ir universiteto studentai.

JA Valstybės

VAKARŲ PASAULIO SPAUDA pasiekė kun. Karolio Garucko raštas sovietų kompartijos vadui L. Brežnevui ir religinių reikalų tarybos įgaliotiniui K. Tumėnui Vilniuje, reikalaujantis religinės laisvės sovietų okupuotoje Lietuvoje. Tos laisvės varžymus konkrečiais pavyzdžiais atskleidžia pateikiami faktai. Pasirodo, kompartija kontroliuoja net ir parapijų komitetų narių rinkimus, atmesdama kaikiuriuos kandidatus ir jų vieton paskirdama savuosius. Panaši kontrolė taikoma ir vienintelei kunigų seminarijai Kaune. Religinė vyskupų ir kunigų veikla trukdoma įvairiomis priemonėmis, kartais net jiems draudžiama laisvai lankyti tikinčiuosius. Kun. K. Garuckas yra Helsinkio susitarimų vykdymą sekančio komiteto narys. Savo rašte jis reikalauja, kad būtų laikomasi sovietinės konstitucijos bei Helsinkio susitarimų, kad viešo pasmerkimo susilauktų religinės laisvės varžytojai.

Vokietija

HAMBURGO LIETUVIŲ KATALIKŲ MISIJOS vadovas kun. V. Šarka gavo padėkos raštą iš vysk. E. Janseno už pastoracines 25 metų paslaugas Salzgitterio bei kitų vietovių lietuviams. Raštas buvo perskaitytas pamaldų metu, o po jų vokiškai prabilo kun. V. Šarka, dėkodamas visiems, kurie padėjo lietuviams įsikurti šiame krašte ir puoselėti savitą lietuvišką gyvenimą. Laikraštis "Oldenburgische Volkszeitung" birželio 14 d. paskelbė straipsnį "Liūdesio diena ir mūsų istorija", pabrėždamas tragiškuosius birželio įvykius Lietuvoje. Medžiagą šiam rašiniui parūpino kun. V. Šarka, primindamas artėjantį minėjimą Hamburge, ir St. Motūzas Vechtos prieglaudoje. Pastarasis pasakoja asmeninius

savo išpūdžius pirmojoje sovietinėje okupacijoje, kai jam grėsė Sibiras. Rašinys iliustruotas S. Motūzo drožiniu, vaizduojančiu dabartinės Lietuvos kančias.

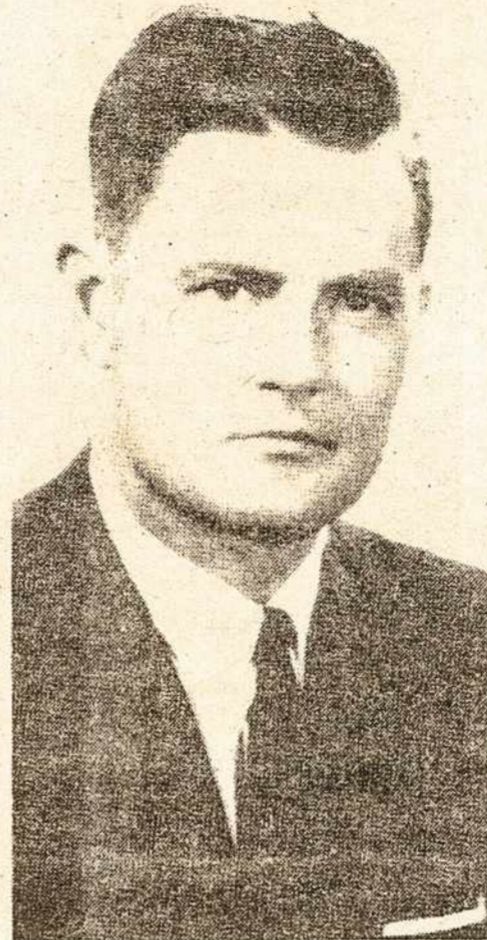
Australija

"TEVIŠKES AIDAI" pateikia pluoštą žinių apie šeštąją tautinę Lietuvių Skautų Sąjungos stovyklą, įvyksiančią 1978 m. sausio 2-14 d.d. Jai jau yra gauta Australijos skautu stovyklavietė Gillwell parke, apie 60 km į rytus nuo Melburno. Vieta kalvota, su tekančiu upeliukščiū. tik miškas netoks gražus, kaip Lietuvoje. Stovykla bus suskirstyta į 10 pastovyklių, turės specialias dienas su atskiromis temomis. Skautams iš Š. Amerikos stovyklos išlaidas tikimasi padengti Australijos lietuvių aukomis. Užjūrio svečiai Sydnėjūn atskris gruodžio 24 d. ir jame viešės 5 dienas. Vienos dienos viešnagė jiems yra numatyta sostinėje Kanberoje, 3-4 dienų — Melburne. Be to, bus organizuojamos ekskursijos ir stovyklavimo metu. Iš Š. Amerikos stovyklon jau išpareigojo atvykti: LSS tarybos pirm. L. Milukienė, LSS seserijos v.s. I. Kerelienė, LSS brolijos v.s. S. Miknaitis, v.s. kun. A. Saulaitis, SJ, "Lituanikos" tūntininkas s. J. Šalčiūnas su visa "Miško brolių" draugove, muzikinis Stp. Kairo vienetas iš Toronto, s. E. Bacevičienė iš Brazilijos. Tikimasi, kad svečių skaičius padidės, nes iki registracijos užbaigos dar tebėra du mėnesiai.

Belgija

MON-SUR-MARCHIENNE MIESTELIO šventovėje įvykusiame belgų koncerte dalyvavo ir du lietuviai iš V. Vokietijos — pianistė R. Lampsatyte ir fleitistas P. Odinis, kurių pakvietimu į šį koncertą pasirūpino B. Gailiūtė - Spiess. P. Odinis atliko tarpfaulinių klasikų kūrinius, o R. Lampsatyte lietuvių kompozitorių M. K. Čiurlionio ir F. Bajoro.

VALDAS ADAMKUS PATVIRTINTAS PAREIGOSE

Prezidento Carterio administracija paskelbė pirmuosius paskyrimus JAV Aplinkos Apsaugos Agentūroje (US-EPA). Administratorius D. Costle Washingtono pranešė patvirtinimą G. A. Alexander Regiono administratorium.

Valdas Adamkus paskirtas Vidurio-Vakarų regiono viceadministratorium, kurio centras yra Chicagoje.

Alexanderio ir Adamkaus paskirimai yra pirmieji EPA įstaigoje, aukščiausios pareigoms Regione, kurį sudaro Illinois, Indiana, Michigan, Minnesota, Ohio ir Wisconsin valstijos.

Tai yra didžiausias EPA regionas apimantis 20 nuosimčių JAV gyventojų ir sukonzentruota 25 nuosimčiai visos pramonės.

Komentuodamas apie Adamkaus paskirimą, Administratorius pareiškė: V. Adamkaus parodytas administracinis talentas ir patirtis užtikrina tęstinumą agresyvios EPA programos Vidurio - Vakaruose kovojant prieš gamtos užteršimą.

Britanija

LONDONO BALTIEČIAI lūdnosio birželio sukaktį paminėjo birželio 18 d. Minėjimą surengė Baltiečių Taryba, vadovaujama pirm. A. Vilčinsko. Ekumeninėse pamaldose dalyvavo visų trijų tautybių dvasininkai. Lietuviams atstovavo kun. J. Sakavičius, MIC, ir porą giesmių sugiedojęs Londono choras, vadovaujamas muz. J. Černio. Išpūdžiais iš sovietų okupuotos Latvijos dalijos ten neseniai viešėjęs latvis kun. J. Sapiets, Gausiausi minėjime buvo lietuviai, savo eilėse turėję ir Lietuvos atstovą V. Balicką su žmona.

Šveicarija

ATEIVIAI IS SOVIETŲ okupuotų šalių, prasidedant Belgrado konferencijai, įteikė memorandumą Šveicarijos vyriausybei. Jame atskleidžiamas Helsinkio susitarimų laužymas, kurį vykdo Sovietų Sąjunga bei jos satelitai. Memorandumas taipgi pabrėžiama, kad Sovietų Sąjunga nesiskaitys su laisvo tautų apsisprendimo teise, stengiasi surusinti nerusiską tautas sovietinėse respublikose. Lietuvii vardu memorandumą pasirašė dr. A. Gerutis. Pastarasis taipgi paskelbė straipsnį apie lietuvių imigraciją į JAV metraštyje "Mare Balticum", kurį leidžia Hamburge veikianti organizacija "Ostseegeellschaft".

Waterburio jaunimas, vadovaujamas dr. Petro Vileišio, demonstruoja prie Jungtinių Tautų birželio 14.

Dešimt dienų Šventojoje Žemėje

V. KOLYČIUS

(Tęsinys iš praėjusio nr.)

Nakvynei nuvykstame į visiškai Viduržemio jūros pakraštyje esantį miestą Herzliją ir apsisostojame ant jūros kranto pastatytame viešbutyje, pavadintame "Dovydo bokštu".

Alyvų sode

Šeštadienio rytą autobusu vėl grįžome į Jeruzalę. Pirmoji sustojimo vieta — Alyvų arba Getsemane sodas, Alyvų kalno papėdėje priešais Kedrono slėnį. Tai vieta, kur Jėzus paskutinę naktį prieš nukryžiovimą praleido skaudžiausias valandas. Čia Judas Jį išdavė. Sakoma, viskas čia atrodo panašiai, kaip prieš 2000 metų. Dar yra 8 alyvų medžiai, kurie, pagal botanikos žinovus, yra 3000 metų senumo. Imperatorius Titas 70 metais iškirto visus Jeruzalės medžius, tačiau šitie alyvų medžiai išliko. Alyvų medžiai apamai yra labai patvarūs — iš jų šaknų auga naujos atžalos.

Ten esančioje Agonijos šventovėje, kuri pastatyta ant ankstyvesnių šventovių griuvėsių, atnašavome šv. Mišias su savo grupės kunigais.

Šventovė yra prižiūrima pranciškonų, kurie išeinant kiekvienam įteikia besimeldžiančio Kristaus paveiksluką su sudžiovintu alyvos medžio lapu.

Kiek augščiau, Alyvų kalno pašlaitėje, yra maža koplyčia, pastatyta ant tos vietos, kur Jėzus, žiūrėdamas į Jeruzalę, verkė: "O kad tu šiandien supratum, kas tau atneša ramybę" (Lk. 19, 41). Netoliese yra Pater Noster šventovė, pastatyta toje vietoje, kur Jėzus išmokė apaštalus "Tėve mūsų". Jos viduje, ant sienų, yra "Tėve mūsų" tekstai 62 kalbomis.

Arabų turgus

Šeštadienio popietę turėjome keletą valandų apsipirkimui. Autobusais atvykome prie senosios Jeruzalės Jaffa vartų ir keliauvome siauriausiomis pasaulyje gatvėmis po arabų krautuvių rajoną, vadinamą "Bazaar". Tikriausiai niekur pasaulyje nėra panašaus turgaus. Net sunku išsisukti iš pardavėjų, kurie tempia ir kviečia į savo krautuves. O tos krautuves tai tik didelės skylės masiniame mūre — lyg urvai uoloje. Visur pilna žmonių, didžiausias triukšmas. Visi perka įvairius suvenyrus, Rožinius ir kitus gana originalius dirbinius. Visi galvoja, ką galėtų parvežti savo namiškiams, draugams. Viskas gana brangu — prekiaujama tik amerikietiškais doleriais. Reikia mokėti derėtis, nes už viską už-

Jeruzalės gatvė "Via Dolorosa", kuria eina Kryžiaus kelias Golgotos link

siprašo daugiau kaip dvigubai. Man net nepatogu darėsi, kai arabas už vieną suvenyrą paprašė 15 dolerių, o mano žmona pasiūlė tik 4 ir nupirko už 6.

Raudų siena

Sekmadienis — tai paskutinė mūsų diena Izraelyje. Anksti rytą atvykstame prie Raudų sienos, kuri yra labiausiai gerbtina vieta žydams visame pasaulyje. Dažnai ji vadinama Vakarine siena, nes tai liekana sienos, kurią Erodas buvo pastatęs 20 metais prieš Kristaus gimimą apie žydų šventovę. Titas 70 metais po Kristaus gimimo sunaikino tą šventovę, tik paliko sieną, kad primintų ateities kartoms romėnų kareivių pajėgumą. Kurį laiką žydams buvo leista atvykti prie tos sienos tik kartą į metus ir prie jos apraudoti sugriautą šventovę. Iš čia kilo ir vardas Raudų siena. Tarp 1948 ir 1967 m. Jordano okupacijos metu žydams buvo uždrausta čia atvykti. Tik po 6 dienų karo Raudų siena vėl tapo tautine ir religine šventove, kurią tūkstančiai žydų lanko.

Vyrai renkasi vienoje pusėje, moterys — kitame šone už tvoros. Reikia užsidėti žydiškas kepuraites, kurios yra sudėtos

prie įėjimo vartų. Patenkame ir mes čia. Pasimeldžiame į jau atėjusį Mesiją, kurio žydai dar nepažįsta, Jėzų Nazarietį ir tam tikroje rimtyje paliekam šią žydams taip brangią vietą. Daugelis čia parašo savo intencijas ir įkiša į mūro sieną. Padarau tai ir aš ir palieku istorinėje sienoje.

Uolos šventovė

Tai mahometonų mečetė, kurios augštas, apvalus bokštas matosi iš visų Jeruzalės pusių, nes pastatas yra labai didelis ir dar ant kalno senojoje Jeruzalėje. Šventovė buvo pastatyta VII š. ir pasižymi savo puošnumu iš lauko ir viduje. Šiandien toji mečetė yra švenčiausia mahometonų vieta po Mekos. Jie tiki, kad iš čia jų pranašas Mahometas išžengė į dangų.

Įeinant į mečetę reikia nusiauti batus ir palikti juos lauke. Palieku batus žmonai saugoti, nes prie durų pridėta šimtai porų batų. Viduje puikūs kilimai, ant kurių matyti patogiai įsitaisiusios katės. Ten yra tradicinė uola, ant kurios Abraomas ruošėsi aukoti Dievui savo sūnų Izaoką. Iš čia kilo ir vardas "Uolos šventovė".

Išėjęs jieškau batų ir niekur nerandu — nei žmonos, nei ba-

tų. Pamaniau, kad ji nuėjo kur nors, o batus paėmė kas nors kitas. Atrodė reikės pusdienį be batų praleisti. Galų gale atradau batus kitoje vietoje, nes žmona iškrėtė pokštą.

Kedrono slėnio pakraštyje, Siono kalne, stovi šventovė, pastatyta ant buvusios vyriausiojo kunigo Kaifo būstinės. Į tuos rūmus Jėzus buvo nuvestas tardymui (Lk. 22, 54-62). Čia Petras, likęs kieme, 3 kartus Jėzaus išsigynė. Vieta atrodo tikrai autentiška — matyti buvusios būstinės griuvėsiai.

Kryžiaus kelias

Patenkame į senąją Jeruzalę pro Šv. Stepono vartus (toje vietoje Steponas buvo akmenimis užmuštas). Aplankome Antonijos šventovę, kur Jėzų teisė Pilotas. Čia Jis buvo nuteistas, nuplaktas ir apvainikuotas erškėčių vainiku. "Pilotas išsivedė Jėzų laukan ir atsisėdo į teisėjo kėdę vietoje, pavadintoje "Akmeninis grindinys", hebraiškai Sabata" (Jono 19, 13). Tai grindinys, kuriuo vaikščiojo mūsų Išganytojas. Čia prasidėjo Jo Kryžiaus kelias.

Pirmosios dvi Kryžiaus kelio stotys yra toje pačioje tvirtovėje. Gatvėje yra arka, pavadinta "Ecce Homo" (štai žmogus). Šioje vietoje yra Sijono seserų vienuolynas. Seselės aprodo piligrimams buvusią tvirtovę.

Kitos septynios Kryžiaus kelio stotys yra siaurose gatvėse. Abiejose gatvėlių pusėse yra krautuves. Žmonės grūdasi į visas puses. Ateina įvairūs kvapai iš krautuvių ir kanalizacijos. Mes prie kiekvienos stoties sustojame, pasimeldžiame, apmąstome, sugiedame giesmę ir, nepaisydami minios, artinamės Golgotos link.

Paskutinės 5 Kryžiaus kelio stotys yra Šv. Kapo šventovėje, kuri pastatyta ant nukryžiovimo vietos, t.y. ant Golgotos. Kristaus laikais Golgota buvo už miesto sienų. Tik po 11 metų, Kristui mirus, Golgota atsidūrė miesto viduje, kai buvo pastatyta nauja siena.

Imperatorius Adrianas, norėdamas išnaikinti krikščionybės pėdsakus, ant nukryžiovimo vietos pastatė pagonišką šventovę, dedikuotą Jupiteriui. Tačiau tuo jis pasitarnavo krikščionybei ir tą šventą vietą išsaugojo. Tik 326 m. Konstantinas nūgriovė tą šventovę ir pastatė puošnią baziliką. 614 m. persai ją sugriovė, bet vėliau buvo vėl atstatyta. 1009 m. ji buvo vėl sugriauta. Dabartinė šventovė pastatyta per Kryžiaus karus.

Šventovės vidus gana tamsus. Siaurais laiptais lipame į viršų ir einame prie altoriaus, prižiūrimo graikų ortodoksų. Altoriaus apačioje yra uola, ant kurios, tikima, buvo pastatytas kryžius. Eilės piligrimų ten su-

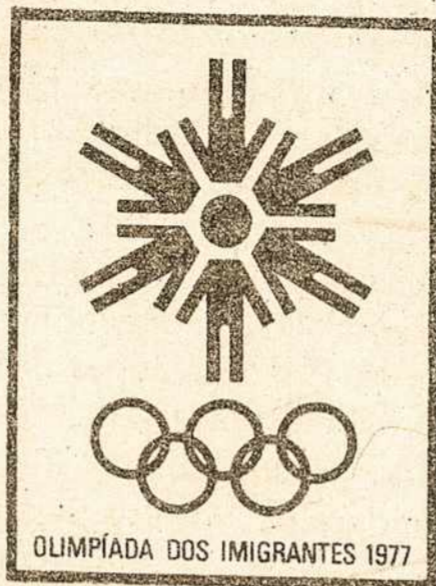
BRAZILIJOS lietuvių jaunimo sąjunga

A LITUANIA NO PACAEMBU

Dia 13 de agosto ultimo foi realizado o desfile de Abertura da Olimpiada dos Imigrantes.

A cerimônia foi muito bonita, iniciando com a entrada dos pavilhões Nacionais do Brasil e da Olimpiada seguidos das bandeiras Nacionais de cada um dos países participantes levados por 4 moças vestidas com trajes típicos de seus países.

Logo atrás entraram as delegações dos diversos participantes com a seguinte formação: À frente uma moça da Faculdade de Educação Física de Guarulhos com uma placa de identificação do país. Logo atrás uma pessoa com roupa típica levando a bandeira do país e posteriormente a

delegação distribuídos em 6 filas.

Fizeram uma volta olímpica no Estádio e postaram-se diante do palanque das Autoridades enquanto que as 4 moças que levaram a bandeira até correspondente mastro designado para cada país, e onde postaram-se os representantes dos consulados partici-

Kelionė atgal

Miegoti daug netenka. Anksčiau rytą jau esame Tel Avivo aerodrome. Grįžtant visi formulumai ir tikrinimai daug mažesni. Sėdame į "Swissair" lėktuvą, sustojame Ciuriche ir, vydamiesi saulę, skubame Kanados link. Tarp Izraelio ir Toronto yra 7 valandų skirtumas. Reikėjo visą laiką laikrodžio rodyklę sukėti atgal. Saulę matėm tą dieną apie 20 valandų.

Kelionė baigėsi, bet prisiminimai gyvi. Daug kas klausia: ar apsimokėjo važiuoti, nes kitur nebuvote, tik Izraelyje, tik Šventojoje Žemėje? Atsakymas aiškus: būtų apsimokėję tik dėl vienos dienos. Yra sunku pergyvenimus papasakoti, juo labiau aprašyti. Reikia pačiam patirti, pačiam viską pergyventi. Šventoji Žemė savotiškai veikia — gydo, ypač kai vyksti ne kaip turistai, bet kaip piligrimai.

Ačiū Dievui! Shalom!

Tėviškės Žiburiai

pantes. O nosso representante foi o Cap. Juozas Čiuvinskas que teve a honra de hastear nossa bandeira.

Após o posicionamento entraram no gramado do Pacaembu diversas ginastas da já referida faculdade carregando diversas „bexigas“ com as cores da Bandeira Brasileira

Executou-se então o hino nacional brasileiro e logo que este terminou as bexigas foram soltas formando um bonito colorido sobre o estádio e um pouco depois foram soltas as pombas que proporcionaram um belo espetáculo.

Aí então, sob o som da êxtase de „Aleluia“ foram hasteadas as bandeiras num espetáculo comovido e dentre elas era levantada a bandeira lituana, tão imponente e altiva como a de qualquer outro país participante.

Dando sequência, foram disparados um estrondoso estouro rojões, os quais ao explodirem, por dentro a fumaça distinguia-se uma bandeira brasileira, sustentada por um paraquedas. Houve então um segundo estrondo o qual coloriu o céu com as cores verde, azul, amarela e branca.

Retiraram-se então as delegações e nos mastros sob o sopro da brisa reinante ficaram as bandeiras desfraldadas que permanecerão lá até o próximo dia 21 quando dar-se-á o Encerramento da Olimpiada.

A Brazilijos Lietuvių Jaunimo Sąjunga realizou então uma das

TĖVŲ ŽEMĖ LIETUVA, MŪSŲ ŠIRDY VISADA — PĀTRIA DE NOSSOS PAIS, LITUANIA, TU ESTARÁS SEMPRE EM NOSSOS CORAÇÕES.

tarefas que lhe é auferida que é a divulgação do nome da Lituânia. Nossa delegação, representada por 27 jovens (desde o „Berá“ até o „Pauliukas“) do Rūtelė e por 6 jovens do Nemunas foi filmada dentre outras pela TV-2 Cultura diretamente e passou em todos os jornais da cidade.

Durante as semanas passadas fotos dos nossos grupos folclóricos apareceram em todas as estações de televisão.

O desfile de Abertura foi feito com um Pacaembu inteiramente lotado.

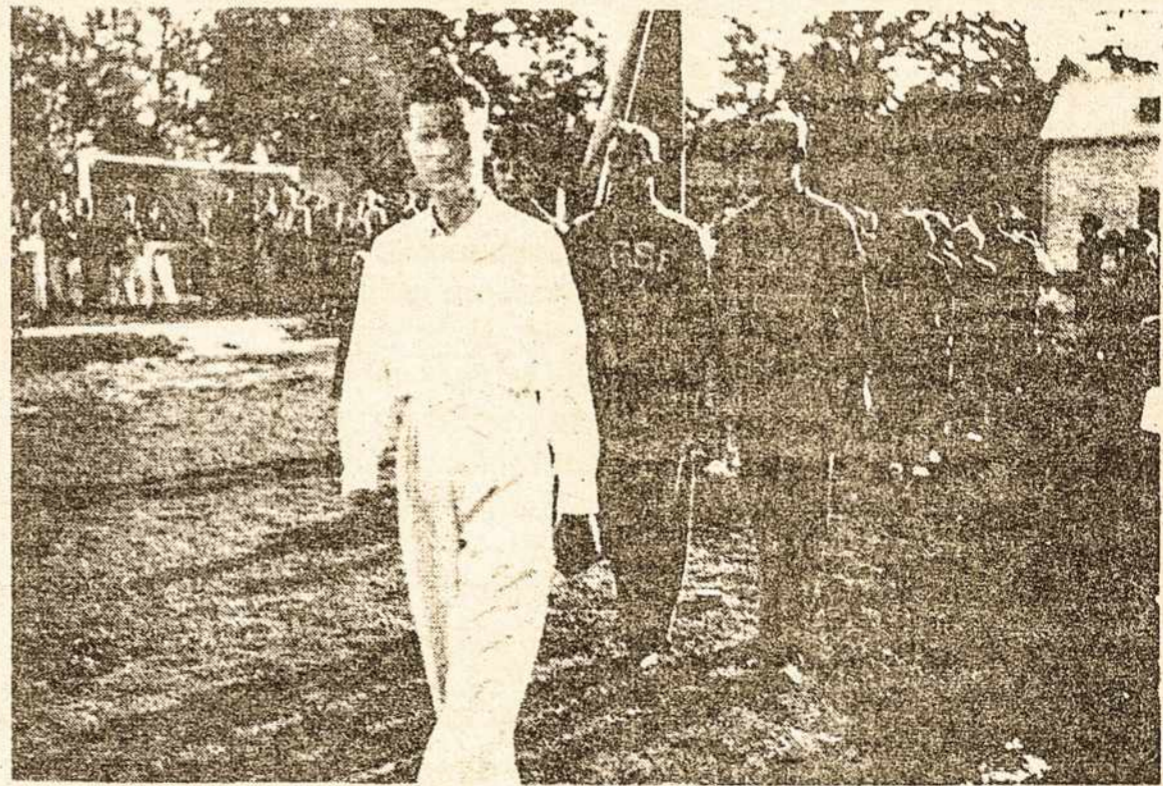
Os nossos sinceros agradecimentos à Sra. Eugenia Bacevičienė e Antanas Aleknavičius e a todos os participantes do Rūtelė; ao João Lukoševičius e a todos do Nemunas; ao Algirdas Sliesoraitis por toda a ajuda; à „Vyru Brolija“ pela bandeira lituana que nos emprestaram, ao Cap. Juozas Čiuvinskas por ser nosso representante e enfim a todos aqueles que de uma forma ou de outra nos ajudaram a realizar nossos intentos.

A. Zizas
BLJS Pirmininkas

.....
DESIMT DIENŲ.....
.....

stoja ir klaupiasi bučiuoti tos uolos.

Leidžiamės vėl žemyn. Priešingoje pusėje, po tuo pačiu stogu, yra buvęs Jėzaus kapas. Tas kapas priklausė Juozapui iš Arimatėjos. Jame buvo palaidotas Jėzaus kūnas. Dėl nukryžiuojimo vietos ir kapo autentiškumo šiandien neabejojama, nes per šimtmečius šios vietos buvo išsaugotos. Tyloje lankome Kristaus kapą ir išeiname jausdami Jo pergale. Šalia esančioje koplyčioje, kuri yra tos pačios šventovės dalis, mūsų grupės kunigai atnašauja paskutiniąsias Mišias Izraelyje, o mes dėkojame Dievui už privilegiją tose Mišiose dalyvauti. Net nepajuntame, kad Mišios užtruko beveik dvi valandas. Išėję į gatvę jau neberadome minios, nes greitai sutemo.

Pirmoji Tautinė Olimpiada nepriklausomoje Lietuvoje buvo surengta 1938 m. vasarą Kaune, valstybiniame stadijone, Ažuolyne. Be Lietuvos sportininkų, joje dalyvavo nemažas skaičius lietuvių iš JAV, Pietų Amerikos, Anglijos ir, berods, Australijos. Nuotraukoje matome LGSF centro valdybos narį Andrių Keturakį, vedantį savo klubo narius į parada. Organizacijos vėliavą neša klubo narys sportininkas Skalskis.

MŪSŲ LIETUVA Illuzijoms

Skautų veikla

Iš pasakos "Voras ir skruzdėlė"
ilustracijų (škicas)
P. Augius

GALVOSUKIAI

Jeį gėrimą tu palmsi,
Vieną raidę tik nutrinsi,
Kitą raidę įrašysi —
Ir atvirkščiai perskaitysi;

Tada gausi žemės plotą,
Vandenimis apribotą.
Kas tas žodis?

Kaip reikia vaikščioti, kad
patai neplyštų

"ŽALGIRO"

STOVYKLA

Skiltys ir skiltininkai:

LOKIAI — skiltininkas Flavijus Bacevičius: Marcelas Černiauskas Fernandes, Ieros Aradzenka, Augustas Zaluba.

ERELIAI — skiltininkas Douglas Saldys: Arturas Pavilionis, Albertas Greičius, Jonas Butkus, Carlos Pakalnis.

PUMA — skiltininkas Ričardas Bendoraitis: Valteris Belapetravičius, Albertas Dilys, Leonardas Kaminskas, Ričardas Kuniski, Ričardas Puerta.

GEGUTĖS — skiltininkė Sandra Berbel: Ana Maria Misevičius, Sandra Greičius, Sueli Hol, Cristina Zaluba, Beatriz Mileikis Camargo.

PELĖDOS — skiltininkė Fatima Jurciukonis: Doris Kuniski, Angėla Lipsky, Elisabeth Jurciukonis, Estėja Belapetravičius, Ana Beatriz Bendoraitis, Marcia Pavilionis

PETELIŠKĖS:

Klarice Baceviciute ir
Andreia Lipskyte
ir dar Edvardas Greičius, Paulius Jurgilas, Paulius Mekšėnas ir VADOVAI.

BENDRA STOVYKLOS PROGRAMA

- Sekmadienis — Dariaus ir Girėno diena.
- Pirmadienis — Draugystės diena.
- Antradienis — Tėvynės diena
- Trečiadienis — Sporto diena
- Ketvirtadienis — Iškyla
- Penktadienis — Susikaupimo diena
- Šeštadienis — karnavalas
- Apie kiekvieną dieną bus aprašyta vėliau.

LIETUVIŲ KALBĄ IR ŠALIS

Mes einame į šeštadieninę mokyklą išmokti mūsų tėvų ir protėvių kalbos. Nevisada patinka atsikelti anksti šeštadieniais, kai mūsų draugai gali ilgai miegoti, bet mums labai naudinga išmokti savo kalbą. Aš norėčiau išmokti bent penkias kalbas. Kai moki vieną ar dvi kalbas, gali lengviau išmokti kitas. Lietuvių kalba yra viena iš seniausiųjų kalbų pasaulyje. Ji yra kilusi iš indo-europiečių.

Lietuviai yra gražūs ir nuoširdūs žmonės jau nuo senų laikų. Mūsų tėvynė Lietuva seniau buvo didelis ir galingas kraštas, bet buvo daug karų, kurie sumažino mūsų gražų kraštą. Aš niekada nesu buvusi Lietuvoje, bet labai norėčiau ten nuvažiuoti ir aplankyti savo gimines, pamatyti savo kraštą. Mano lietuviškos draugės visos sako, kad tai labai gražus kraštas.

Labai gaila, kad rusai užėmė Lietuvą ir visas kitas Baltijos

respublikas. Aš tikiuosi, kad kada nors Lietuva vėl bus laisva. Tada mes galėsime laisvai ten važiuoti. Lietuva pasidarys galingas kraštas.

Regina Verbylaitė, VIII sk.

Lietuviška mokykla

Šeštadieniais aš su savo sesute važiuoju į Rose Bowl dviračiu. Aš važiuoju į lietuvišką mokyklą. Naktį aš su sesute ilgiau neįnam miegoti, nes kita diena yra sekmadienis.

Saulė Klerytė

Gandras

Gandras turi ilgą snapą ir ilgas kojas. Gandras yra baltas ir juodas. Gandrai gando varles. Gandro snapas yra aštrus.

Tolandas Petraltis

Į DAUSAS.

Mazutės nuotrupos dulkelės,
Neišmatuotos Visatos,
Mes dāvromės: Kur mūsų kelias
Į paslaptis gamtos?

Ar baidios tamsios jūrų gelmės
Su augalais ir žuvimis?
Ar tolimos pasaulių erdvės
Su savo žvaigždėmis?

Išugdėme mes drąsiai mintį
Bedugnės plotuos nusileist —
Užgintų vaisių prisiskinti,
Jų paslaptis sau atsiskleist..

Laimutė Laupinaitytė

PS. Laimutė yra antros klasės gimnazistė. Šis eilėraštis buvo atspausdintas vietos gimnazijos biuleteny. Šiandien jis yra patalpintas IBIRAPUEROJE, muziejuj.

Literatūra. Dailė. Menai

ŠATRIJOS RAGANOS „SENAME DVARE“

Eina mano siela auksuotu taku, į savo vizijas išžiūrėjusi ir ilgis ilgis tomis tyliomis, šiltomis, sidabrinėmis naktimis...

Ir žavi mane mirtis...

I. Šatrijos Raganos asmuo

Kiekvienas literatūros kūrėjas yra ne tiktaiva asmenybė, bet tam tikra prasme ir filosofas, susikūręs savo pasaulėvaizdžio sistemą. Kūrėjo asmenybė, filosofinės pažiūros geriausiai išryškėja, susipažinus su jo kūriniais: jų tematika, pagrindinė idėja, siužetu, veikėjais.

J. Kuzmickis

Lietuvių literatūros istorijoje ypatingą vietą užima rašytoja Marija Pečkauskaitė — Šatrijos Ragana (1877-1930). Tai tikra gyvenimo menininkė, tauri katalikė, pedagogė ir subtili rašytoja. Jos negalima lyginti su kitomis mūsų moterimis rašytojomis — nei su realiste kasdienio kaimo žmonių gyvenimo vaizduotoja Žemaite, nei su juodų dvaro gyvenimo šešėlių piešėja Lazdynų Pelėda, nei su liaudies idealizuotoja Bite — G. Petkevičaitė. Šatrijos Raganos asmenį geriausiai charakterizuoja jos pasakymas: „Niekada neužmirškime, kad įnešdami į pasaulio išdą nors mažiausią gėrio dalelę, mes jau geriname pasaulį“.

Šito gėrio Š. Ragana pati visą gyvenimą ieškojo, siekė, o jo esmę stengėsi ir kitiems parodyti. Romantiška vaikystė Medingėnuose ir Labūnave, besimokant svetimų kalbų ir muzikos; gimnazijos lankymas Petrapilyje; pedagogikos studijos Zuerich universitete, kuriame žavėjosi prof. Foersterio paskaitomis; direktorės pareigos Marijampolės mergaičių progimnazijoje, stebint ir dorinant jaunas mokines; nuošalus gyvenimas Židikiuose, padedant kiekvienam vargstančiam — vis tai rašytojos gyvenimo reljefiškos pakopos, nuteikusios ją kūrybiniam darbui, kuriuo ji dar aiškiau išryškino savo asmenybę.

Š. Raganą charakterizuoja taurus, iš sielos plaukiąs kilnumas, nuoširdus altruizmas, krikščioniška filantropija ir religinių idealų meilė. Kukli ji buvo ne tik privačiame, bet ir viešame gyvenime: kai Vytauto D. Universiteto vadovybė kvietė ją skaityti pedagogikos kursą, griežtai atsisakė, pasiteisindama drąsos stygiumi: kai tas pats Universitetas suteikė jai garbės daktaro laipsnį, ligos prispausta vos išleido doc. J. Tumą Vaižgantą su diplomu rankoje. Jos altruizmą ir filantropiją žinojo ne tik beturčiai mokiniai, ne tik senelių prie-

glaudos karštinčiai ir ligonys, bet netgi žydai. Jos religinių idealų meilę jautė kiekvienas, matydamas kasdien Židikų bažnyčioje ir girdėdamas ar skaitydamas jos gilius, kilniais idealais dvelkiančius žodžius.

Šitokio tipo žmonės yra tikri idealistai, o idealizmo Š. Ragana ligi pačios mirties nestigo. Jis reiškėsi gilia meile tėvams, broliams, seserims ir visiems žmonėms. Kai beveik visi artimieji iškeliavo į dausas, rašytoja pasijuto vieniša ir iš taurios meilės atsiminimų nuaudė tikrą lyrinę poemą „Sename dvare“.

Lietuvoje marksistinio realizmo literatūros istorikai šnairuoja į Š. Raganą, prikišdami, kam ji „propagavo religinę ideologiją“, pagrįsdama ją „katalikiška pasaulėžiūra“ (Liet. lit. istorija, II t., 586 psl.). Girdi, rašytoja, „nors ir palietė ir darbo žmonių gyvenimą, tačiau, išskyrus sentimentalią užuojautą, giliau neatskleidė jų socialinės, klasinės padėties“. Kokią gi užuojautą jie reiškia krikščioniškos pasaulėžiūros žmonėms, kai šie už savo ištikinimus persekiojami ir kalinami?!

1969 m. „Vaga“ išleido Š. Raganos raštų du tomus. Tų raštų įžangoje P. Česnulevičiūtė vis dėlto pažymi, kad skaitytojas, po daugelio metų gavęs progos susipažinti su Š. Raganos kūryba, pro dabartiniam gyvenimui svetimus klodus, pro idili jos ar perdėto jausmingumo skraistę įžiūrės ir įvertins rašytojos literatūrinį meistriškumą, jos žmogišką taurumą, romantiškas svajones, dvasinę šilumą ir humanizmą (I t., 24 psl.).

Minint 100 metų Š. Raganos gimimo sukaktį, pravartu giliau pažvelgti į rašytojos iškilų „Sename dvare“ kūrinį ir jame keliamas niekad nesensančias idėjas.

II „Sename dvare“

Prof. V. Mykolaitis-Putinas „Sename dvare“ subtilią apysaką vadina ne tiktaiva Š. Raganos, „bet ir visos mūsų mirštančios bajorijos gulgės giesmė“. Ir ne be pagrindo: rašytoja, pati būdama bajoriškos kilmės ir persiėmusi to luomo tradicijomis, norėjo ne tiktaiva parodyti dvaro žmonių dvasią, bet ir jos evoliuciją lietuviško tautinio susipratimo linkme. Nors dvaro žmonių tarpe randame paskutinių lietuviškai lenkiško patriotizmo mohikanų (dėdė Boles su žmona Karusia), savanaudžių ir be didesnių idėjų bajorų (dėdienė Aleksandrienė su vyru), tačiau rašytoja jų tarpe randa ir naujos dvasios žmonių, kurie supranta, kad bajorai turi tautiniai apsispręsti ir eiti išvien su liaudimi (mamatė, Jonevičius, Milvydaitė).

Antra vertus, šia apysaka autorė norėjo sukurti nesunaikinamą paminklą mamatei, kurios gyvenimo dramą sudarė du veiksniai: vyro Liudviko būdo neatitikimu, taigi — dvasinės kančios ir vienišumas, ir gili vaikų meilė su jų netekimo baime.

(bus daugiau)

Europos Lietuvis

ŠYPSENOS

Neprarado

Tėvas: Vaikė, tu ir vėl bandai boksuotis. Matau, kad jau praradai du priešakinius dantis.
Sūnus: Ne, tėveli, aš tų dan-

tų nepraradau. Aš juos turiu kišenėje.

Lenino pėdomis

— Esu visai tikras, jei visi komunistai pasektų Lenino pėdomis, tai pasaulyje viešpatautų taika ir ramybė.

— Betgi Leninas jau yra miręs!

— Aš tai ir turiu galvoj...

Logika

Žmogus vienračiu vežimėliu veža trąšas pro bepročių ligo-

KULTŪRINĖJE VEIKLOJE

V. KRĖVES DRAMA „ŠARŪNAS“

Trakų pilies kieme suvaidino Vilniaus universiteto studentų teatras. Inscenizaciją paruošė R. Samulevičius. Spektaklį režisavo L. Ciunis, scenovaizdžius sukūrė dail. A. Dakinevičius, muziką — kompoz. O. Balauskas. Pagrindinių Šarūno ir Viltės vaidmenų atlikime studentams talkino profesiniai dramos teatro aktoriai H. Kurauskas ir K. Kymanaitė.

MEGEJISKŲ FILMŲ FESTIVALYJE

Maskvoje premijas laimėjo keturi lietuviški filmai: V. Blinstrubo „Išsikite, jūs laisvi“, sukurtas liaudies kino studijoje „Aušra“ su operatorium R. Kuginiu, piešti pavenėviečių filmai — J. Lauraičio „Ech!...“, V. Kasevičiaus, J. Strakšio, V. Gvaldenio „Pretendentas“ ir „Talentas“. Pirmojo laipsnio diplomais įvertinti du lietuviški filmai — vilniečio D. Veličkos „Meistras iš XV amžiaus“, kėdainiškių A. Raišos, N. Freimano, V. Ežerinsko ir A. Moreno „Naujasis Cvingeris“.

TARPRESPUBLIKINĖ BALTIS-

TU KONFERENCIJA „Etninės baltų

istorijos problemos“ Rygoje surengė Latvijos Mokslų Akademijos istorijos institutas. Dalyvavo Rygos, Vilniaus, Kauno, Minsko, Kievo, Leningrado, Maskvos ir kitų miestų mokslininkai. Baltų istorijos problemas ši kartą svarstė ne vienos kurios nors mokslo šakos atstovai, bet archeologai, antropologai, etnografai, kalbininkai ir folkloristai. Lietuvai atstovavo: archeologai R. Kulikauskienė, R. Rimantienė, A. Tautavičius, antropologai G. Česnys, I. Papreckienė, etnografai R. Merkienė, V. Morkūnas, A. Vyšniauskaitė, kalbininkai V. Mažiulis, V. Rimša ir A. Vanagas.

MASKVOJ ĮVYKUSIOJ PARO-

DOJ „Lietuvos meninė fotografija“ gegužės 16 — birželio 15 d. d. dalyvavo 50 fotografų su 374 nuotraukomis. Šilto įvertinimo susilaukė A. Sutkauskas, V. Butyrino, R. Rakauskas, A. Macijauskas, L. Ruiko, jaunųjų fotografų R. Požerskio, S. Šimkaus, S. Padalevičiaus darbai. Parodos lankytojai turėjo progą susitikti su kairiais žymiaisiais Lietuvos fotografais.

V. Kst.

ninę. Vienas ligonis, iškišęs galvą pro langą, klausia:

— Tai kur dėsi?

— Ant žemuogių!

— Tai matai, ką tie protin-gieji daro, — piktinosi ligonis. — Ant žemuogių mes dedame grietinę, o jie...

Parinko Pr. Alš.

MŪSŲ ŽINIOS

"VISA DIDŽIULI STIKLA IŠMUŠIAU..."

Rašo t. Petras Daugintis, SJ

Jau iš tolimos Urugvajaus padangės sveikinū.

Mano kelionė sekėsi kuo puikusiai. Susipažinęs su anais žydėliais Rodoviarijoje, ir toliau turėjome progos daug šnekėtis, juokauti. Ir mano kaimynė, urugvajietė, taip pat buvo šneki moteris.

Su bagažais nebuvo sunkumų. Kadangi autobuse buvo tuščių vietų, tai juos susidėjau ten, ir tą naktį vienas galėjau miegoti dviejose sėdynėse. Tačiau miegas nebuvo stiprus – vis išbusdavau. Antrą naktį jau miegojau stipriu miegu. Tik šonus skaudėjo. Paskui suradau būdą to skaudėjimo atsikratyti – stipriai ištiesus abi kojas.

Per muitinę praeiti nebuvo jokių sunkumų. Montevidéjuje nei vieno keliauninko bagažų nei neperžiūrėjo, o tik paklausinėjo, nors tuo tarpu t. Giedrys, kuris manęs lau-

kė, vieną rankinį lagaminiuką jau buvo nunešęs į Kombj. Tik prie Brazilijos – Urugvajaus rubežiaus muitinėje turėjau nemalona. Paprašė, dokumentus gražindamas muitininkas, parodyti praeitais metais iš Urugvajaus išvažiavimo kortelę. Pasakiau, kad turiu omnibuse prie kitų dokumentų. Prašė atnešti. Atsisukau eiti autobusan. Visai nepastebėjau, kad durys stiklinės ir viena pusė neatidaryta. Kad daviau keliu į tas neatidarytas duris – visas didžiulis stiklas išlėkė.

Pribėgo žmonių klausti, ar nesusižeidžiau. Nesusižeidžiau. Nubėgau autobusan. Atėjo policininkas irgi klausti, ar nesusižeidžiau kelio. Ne. Pasiėmiau kortelę ir nunešiau muitininkui. Maniau – prisistatys vėl policininkas ir reikalaus užmokėti už durų stiklą. Bet niekas nieko nereikalavo – ir taip įvažiavau Urugvajun... tik perrėžtu kelių keliu trijose vietose.

Urugvajun įvažiavę tuoj pajutom šaltesnį orą.. bet ir gražius eukaliptų medžius, jų miškelius, o ne vien tik krūmokšnius – „mato“ – kaip Brazilijoje.

Montevidéjuje užklupo lietus. Bet t. Giedrio kombis nebuvo toli – ir greit atsidūriau namie, Cerro, savo kambary, kur tiek jau metų esu gyvenęs.

Oras tikrai šaltokas. Tad teko apsivilkti dvejais marškiniais, dvejais megztiniais, kun. Šileikos padovanotu.. Yra juk 5-kiais laips-

niais temperatūra žemesnė. Naktį dar šalčiau... Bet dabar jau pripratau prie šaltesnio oro.

Sekančią dieną tuoj pradėjau daryti savo metines aštuonių dienų rekolekcijas, pats vienas.. Gana ramu, niekas man nekludė namuose. Rekolekcijas baigiau tik vakar, šeštadienį (VIII,6.); tad dar neįsitraukiau į darbą ir Urugvajaus gyvenimą.. Bet čia, atrodo, t. Giedrys puikiai sukasi, kombinuoja – velka popierius ir tuščius butelius iš tautiečių ir paskui juos parduoda, kad sudarytų pinigų stovyklavietei – vasarnamiui užbaigti.

Pagyvenęs parašysiu daugiau apie Urugvajun

Įdomu, kaip jūs visi ten laikotės – kaip einasi darbai parapijoje, kaip su MŪSŲ LIETUVA ir kiti dalykai. Daug ką norėčiau sužinoti, paklausti...

Prašau perduoti mano širdingiausias sveikinimus visiems kunigams Saleziečiams, kun. Feliksui Jokubauskui, šeimininkei, Marceliui, Algiui, Narušiams, Žūtutams, Terelienei, Fel. Girdauskui, Nijolei ir kitiems mieliems São Paulo lietuviams, lietuviams. Juos dažnai miniu minty, širdy ir maldoje. Visiems prašau daug gausios Aukščiausiojo palaimos. Sudiev.

T.P. Daugintis, SJ

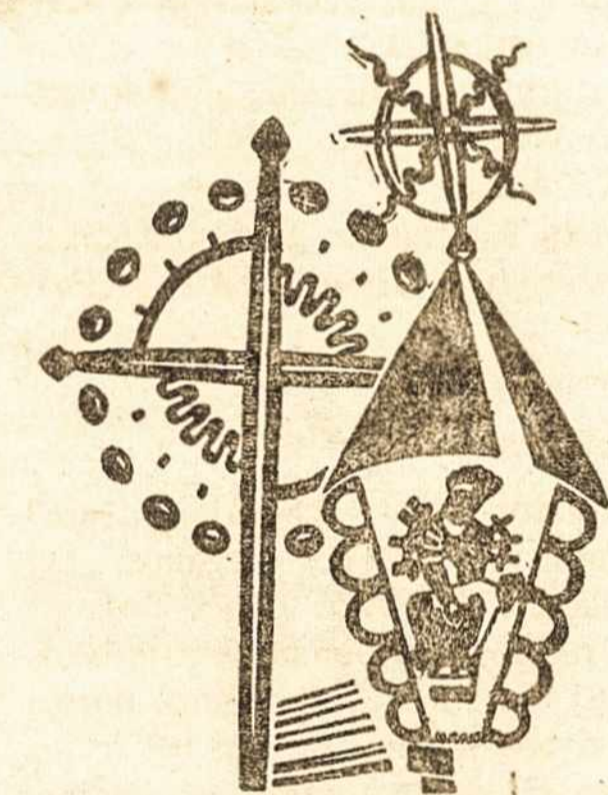
"MANO SIELOJ ŠIANDIEN ŠVENTĖ.."

Liepos 23 dienos vakare, septintą valandą, šv. Kazimiero lietuvių parapijos koplytėlėje, kun. Stasio Šileikos misionieriška ranka, su dideliu džiaugsmo šypsniu lūpose, buvo ir vėl palaiminta viena lietuviška šeima. Tai VITA PETKEVIČIŪTĖ ir ALOYZAS RACKEVIČIUS.

Abu jaunieji yra tremtiniai, išgelbėję savo gyvybes nuo XX-tojo amžiaus barbaro – komunizmo, kaip jų tėveliai ANTANAS PETKEVIČIUS su žmona ADOLFINA ir NIKOLAS RACKEVIČIUS su žmona LEONIDA. Jie paliko savo gimtuosius namus, savo šventą protėvių prakaitu ir krauju nušlakstyta žemę – LIETUVĄ, ir pasitraukė į vakarus, į nežinią. vien tik tam, kad laisvajam pasauliui skelbtų – ir būtų tikrieji gyvi liūdininkai – koks yra baisus tikrasis naujųjų laikų Antikristas – komunizmas.

ANTANAS PETKEVIČIUS su savo šeima atsidūrė čia, Brazilijoje, po Pietų Kryžiaus padange, o NIKOLAS RACKEVIČIUS vyko dar toliau – į Argentiną. Vieni ir kiti išaugino puikias patriotines lietuviškas šeimas, iš kurių, kaip matome, susikūrė ir šis naujas lietuviškas židinytis tik tam, kad "LIETUVIAIS ESAME MES GIME, LIETUVIAIS TURIME IR BŪT".

Džiuginančiu ir daug džiaugsmo teikiančiu įvykiu tenka skaičiuoti tai (kas kuriamose tikrai lietuviškose šeimose yra išimtis), kad RELIGINIS BAŽNYTINIS

AKTAS šiose iškilmėse buvo patatytas aukščiau viso kito, tuo parodant, kad Kristaus įsteigtoji Bažnyčia yra gyva ir jokie „divorciniai izmai“ jai nebeegzistuoja.

Po bažnytinių apeigų, čionai pat gretimai altoriaus, buvo įvykdytas ir CIVILINIS aktas, kurį atliko vietinės civilinės metrikacijos įstaigos pareigūnai (taip pat speciali išimtis) su pačiu civilinės metrikacijos teisėju.

Po taip jaudinančių iškilmų vyko, kaip yra priimta, vaisės šv. Kazimiero parapijos salėj. Savo šypsniu bei humoru maloniai nu-teikdamas, kun. St. Šileika kvietė svečius vaišintis šioj parapijos pastogėj.

Aloyzas Rackevičius pasiliks, atrodo, Brazilijoje, nors yra Argentinios pilietis, o jo tėveliai, sesutės ir brolis grįžo atgal į Argentiną.

Reikia tikėtis, kad ALOYZAS ir VITA RACKEVIČIAI įsijungs

į lietuviškąją visuomenės veiklą, atiduodami savo jaunas jėgas kovai už tėvelių žemės išlaisvinimą jungdamiesi prie šios ŠV. KAZIMIERO PARAPIJOS, kurioje yra sutelktas visas pajėgus lietuvių elitas, ir kuriai dabar vadovauja, Visagalinčio laiminančios rankos ir Šv. Kazimiero globos vedami, kunigai saleziečiai.

BR. P., kviestas šventės dalyvis

NAUJAS KAIMYNAS

Šv. Kazimiero parapijos ir ML redakcijos būstinėj lankėsi p. ALFONSAS PUPELIS. Užsimokėjo prenumeratą už laikraštį ir pranešė, kad persikėlė gyventi į Moocą, Rua Jumana 338. Mezgimo fabriko vadovybę perėmė sūnus.

Naujam kaimynui parapija ir ML linki geros sveikatos ir gražaus gyvenimo naujuose namuose.

RIO DE JANEIRO

Rugpjūčio 21 dieną Rio lietuvių kolonija pasimeldė už a.a. ats. aviacijos kapitono KLEMENSO MARTINKAUS vėlę, jo mirties 3 metų sukakties proga. Mišias užsakė jo brolis Aleksas Atutis, gyvenantis Čikagoje, šiuo metu keliaujas po Europą.

Lietuviškai kalbanti

Vyrų – moterų – vaikų
gydytoja

DRA. HELGA HERING
médica

HOMENS-SENHORAS
CRIANÇAS

Av. Eulina, 99 – V. Sta. Maria
(Skersgatvis ties nr. 2214, Av. Deputado Emílio Carlo-Bairro do Li-mão)

Tel.: 220-0439 / 266-3569

FÁBRICA DE GUARDA-CHUVAS

GUARDA CHUVAS DE TODOS OS TIPOS. PARA HOMENS, SENHORAS E CRIANÇAS MINI-BOMBRINHAS. TIPO ITALIANO E ALEMÃO.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Ind. e Com. 194-2307

C. E. S. 03.002.001/001

R. Coelho Barrocas, 104
V. Prudente

Fones: 274-0577 - (Res. 274-1996)
São Paulo

MŪSŲ ŽINIOS

AIDO ŽYGIAI S. PAULE

VALDŽIOS PAREIGŪNŲ RŪMUOSE

Rugpjūčio 17 — ne tik Hamiltono AIDO, o ir visų SP lietuvių triumfo diena.

Ryte — trumpas 'tour' po miestą dviem S. Paulo Turizmo Sekretariato pateiktais autobu-
sais su angliškai kalbančiais vadovais. Tačiau pačiu miestu turistės nelabai domėjosi: buvo pavargusios nuo vakarykštės "sambos".

Buvo užsakytas oficialus vizitas Săo Paulo valstijos gubernatūroj, Morumbi rūmuose. Čia, modernaus stiliaus dideliuose pastatuose, perėjus ilgus kalidorius ir užkopus plačiais laiptais, didelėj priėmimų salėj choristės ir palydovai buvo pirmiausia pavaišinti brazilišku "cafézinho" — kavute. Paskui — atėjusį v. gubernatorių Manoel Gonçalves Ferreira Filho bei Turizmo Sekretariato direktorių Ruiz Silva, choras sutiko daina 'Nemunėli..'

BLB-nės tarybos p-kas, Alg. Sliesoraitis pristatė Kanados lietuviates, atvykusias pasveikinti gubernatorių ir... jį pakviesti į vakaro koncertą. BLB-nės valdybos p-kas Alg. Saldys padėkodamas linkėjo gubernatoriui geros kloties darbe Brazilijos labui,

Atsakydamas, v.gubernatorius sakė girdėjęs apie AIDO žygius ir lygi, dėkojo už suteiktą pagerbimą aplankant S.P. ir gubernatorių ir linkėjo nuolat tobulinti meninius talentus, kuriuos, ateis diena, galės pareikšti ir laisvoj Tėvynėj. Ir dar pabrėžė: 'Šis jūsų apsilankymas žymės datą kultūriniam Săo Paulo kalendoriui'.

Atsiveikinus su v. gubernatorium, buvo pranešta, kad ir miesto prefektas — burmistras laukia choro apsilankant. Šis numeris nebuvo programoj; buvo numatyta tik paminklinės SP vietovės — Ibirapuera — aplankymas. Šį priėmimą išrūpino patys vietiniai pareigūnai. Prefektas — burmistras pasveikino pirma portugališkai, o paskui (kadangi moka šešias kalbas) ir angliškai, dėkodamas, kad "savo daina atgaivint šiuo šalto, monotoniško darbo rūmus" ir palinkėjo "sekmės šį vakarą Anhembi". Su burmistru atsiveikinus, choras dar sudainavo Devynbalsę kitiems pareigūnams.

IMIGRANTŲ OLIMPIADŲ

Rūtelė sekmadienio (21 d.) vakarą tautiniais šokiais uždarė IMIGRANTŲ OLIMPIADĄ Pacaembu. Rūtelės mažieji dalyvavo taip pat Lapoj, Instituto Pio XI, su tautiniais šokiais. Plačiau bus sekančiam numerį.

VEIKLOS KALENDORIUS

RUGPJŪČIO 27: Literatūros ratelio popietė pas pp Čiuvinskus, pr. Visconde Souza Fontes, 191 (telef. 63-5269). Pradžia 16 val.

RUGSĖJO 11: Šilinės atlaidai šv. Kazimiero parapijoj. 16 val.: Mišios, programa, suneštinės vaisės.

Rugsėjo 21-22: Nemunas pasirodys su tautiniais šokiais japonų šventėj.

KONCERTAS

Trumpu laiku, bet intensyviai, išgarsintas LIETUVIŲ FOLKLORINIS FESTIVALIS 17 dienos vakarą sutraukė minias žmonių į didelį sueigų salę — ANHEMBI. Net ir didžiausi optimistai netikėjo tiek žiūrovų. Nusimanančių apskaičiavimu, buvo apie 3000 žmonių. Ir tai visokių tautybių, visų luomų ir amžiaus. Ir valdžios, politikos, žurnalizmo, meno atstovų, pasauliečių ir dvasiškių, visų rasių tautybių.

Bet ir buvo užsukta visa plati propagandos mašinėrija: radijas, tv, laikraščiai, visokie valdiški politiniai ir militariniai kabinetai, universitetų fakultetai, mokyklos, prekybų namai, einant asmeniškai ir per organizacijas. "Dirbom ligi šios valandos", koncertui beprasidedant išsitarė "Pro Libertate" spaudos biuro vedėjas. "Siuntėm informacijas į laikraščius, dalijom pakvietimus, kvietėm asmeniškai. Bet ir pasiekėm". Ir nevienas pastebėjo, kad net žymiausi pasaulinio garso koncertai tiek dalyvių nesutraukia.

BLB-nės pirmininkui pasveikinus į koncertą atvykusius autoritetus (...), Onutė Petraitytė-Liblik trumpai pristatė AIDA, su jo vardo reikšme ir šokių ansamblius RŪTELĘ ir NEMUNĄ. Tuoj pristatė šie vienetai, visi tautiniais rūbais, publikos šil tai sutikti. Vidury scenos, prieš vėliavas sustojo AIDAS, kairėj Rūtelė, dešinėj NEMUNAS.

Pranešėja pristatė pirmąją — Lietuvių liaudies dainų — grupę, trumpai apibūdindama. Ir lėtai, tykiai pasklido Lietuvos ilgesys.

Lėtas ritmas, tylus, lyg nedrąsus solisto balsas, toli nuo mikrofono, pusiau prikimusias mergaitės — nesudarė didelio įspūdžio vietinėj publikoj.

Bet tuoj jėjo RŪTELĖ, E. ir V. Bacevičių vadovaujama ir Ant. Aleknavičiaus paruošta. Akordijonu grojant Irenei Kunickienei, Pauliuku Jurgėlai, Robertui Saldžiui ir Klaudijui Butkui bei dar prisidėjus dviem "bateristam", pašoko Audėjėlė ir Ketvirtainj. Gyvas, muzikos ritmas ir judrūs šokiai pažadino lyg apsnūdusią publiką, ir ji vėl nepašyktėjo katučių.

Tuoj vėl grįžo AIDAS, šįkart jau baltom ilgom suknelėm, ir išpildė tarptautinių dainų pyne — angliškai, vokiškai, prancūziškai, ispaniškai ir .. portugališkai. Brazilams "Nesta rua" labai patiko — jiems priminė kokius 40 metų plačiai skambėjusią romantinę dainą, todėl, pasibaigus, plojo be perstojo, stojos, ir šaukdami "bis", privertė ją pakartoti.

Po 5 minučių petraukos AIDAS grįžo kitoj uniformoj ir išpildė modernias lietuvių dainas: Devynbalsė, Palik tik dainą man, Nemunėli..

Choristės žavėjo žiūrovus savo skaidriais, aiškiais balsais, kuklia, bet laisva laikysena, natūralia malonia šypsena.

Įsiterpė Rūtelė su Malūmu, iššaukusi publikos ovacijas.

Paskui jėjo NEMUNAS, Jono Lukoševičiaus vadovaujamas. Akordionu grojant Putvinskiui, pašoko Aštuonytj Landytinij ir, paskui Pasiutpolkę.

Solistas, V. Verikaitis, iš Montevideo atvykęs užkimes ir dvi dienas gydėsis, atsisakė perduoti Verdi operų arijas. Bet jau ir prieš tai, o ypač paskutinėj daly — Romantinės lietuvių dainos — V. Verikaitis pasireiškė visam savo pagėjume. "Namo", iš lietuviškos operos 'Pilėnai' ir "Lauksiu ateinant" taip uželektrizavo publiką, kad, pasibaigus paskutinei dainai, žmonės stojos, plojo ir šaukė 'bis'. Tik užtraukus portugališką 'Nesta rua', nutilo, o jai pasibaigus dar plojo ir kėlė ovacijas.

Patį ANHEMBI vadovybė koncertą įrekdavo, tv Globo, TV 2 filmavo ir perdavė tą pat vakarą ir pakartotinai kelias kitas dienas, ir dar surengė specialią programą šeštadienio popietę.

"Tai gražiausias visų mūsų pastangų apvainikavimas"

"Tokio koncerto dar nesu matęs"

"Išjudino svieta daugiau, nei kongresas"

"Dirbom, bet „sucesso“ didesnis už visas mūsų pastangas"

"Didesnės reklamos Lietuvai negalėjom padaryti"

Tai tik keli išgirsti išsireiškimai.

Būtų gerai surinkti visus — asmeninius ir nu-girstus — įspūdžius ir perduoti mūsų spaudai. Juk tai bendras mūsų kolonijos praturtinimas.

ML redakcijos durys visuomet atviros. Laukiam.

MŪSŲ ŽINIOS

AIDO ŽYGLIAI

RIO! RIO!

Paprastai, kas atvyksta į Braziliją pirmiausia sustoja Rio de Janeiro mieste ir iš ten keliauja toliau. Būti Brazilijoje ir nematyti Rio, tai būti Romoje ir nematyti Popiežiaus. AIDO choro mergaičių troškimą pamatyti Rio išpildė p. Jonas Bagdžius suruošdamas dviejų gerų autobusų iškylą į šį gražų miestą.

Po triumfališko koncerto ANHEMBI kongresų rūmuose choristų nuotaikai buvo labai gera ir niekas neįtavo nuovargio, kai reikėjo tuoj po koncerto leistis ilgon kelionėn. 8 val. ryto keliauninkai atvyko į viešbutį ir kiek susitvarkę pradėjo lankyti miestą, vadovaujami p. Antano Gaulios. Nors oras buvo blogas, bet visiems patiko pamatyti nuo kalno tekantį krioklį, KOPACABANA plažą (čia mergaitės neiškentė ir turėjo bent kiek įbristi į smarkiai banguojančią jūrą ir kiek susilpti, nors pūtė šaltas vėjas), išplėstom rankom Kristaus stovyklą — Corcovado. Vakare p. Dubauskai norėjo visiems iškelti vaisės savo namuos, bet turėjo pasitenkinti maža atstovų grupe: solistu V. Verikaitį (jis gerai pažįsta šeiminkus), prelatu Pijum Ražinskiu, kun. Petru Rukšiu ir Choristėm Anele bei Loreta. Vakariėnėje dalyvavo taip pat p. E. Petraitis.

Sekantį rytą toliau lankėm miestą: keltuvu užvažiavome ant Pão de Açúcar kalno, ir nauju 14 km ilgio tiltu nuvykom į Niteroi pamatyti Icarai plažą. Kai jau visi buvo gerai išalkę, sustojom pavalgyti gerų brazilškų pietų — churrasco, kuriais visi buvo nustebinti. Toliau mesnė kelionė į namus buvo daug linksmesnė: mergaitės dainavo, ponas Bagdžius visus juokino su „piadom“ — juokais, o prelatas Pijus užėmė rimtesnius žmones, kalbėdamas apie Brazilijos lietuvių gyvenimą. Tokioj geroj nuotaikoj laikas greit praėjo ir niekas nepasijuto kaip jau atsiradom vėl. S. Paulyje. Visi keliauninkai, nors ir pavargę, liko patenkinti ir dėkingi p. Jonui Bagdžiui už taip gerai suorganizuotą ekskursiją.

KONCERTAS ZELINŲ

Šeštadienį, rugpj. 20 d. vakarą, AIDAS davė koncertą lietuviams Seselių Pranciškiečių gimnazijos salėj. Susirinko nemažas skaičius tautiečių, ypač tų, kurie negalėjo dalyvauti Anhembi. Aplinka buvo šava, šeimyniška. Pats dirigentas

V. Verikaitis pranešinėjo dainas, kurios, pirmoj daly, buvo lietuvių liaudies dainos, paskui įvairiom kalbom dainelės — anglų, vokiečių, prancūzų, ispanų ir portugalų kalbom. Viskas mintinai, be jokių lapų prieš akis.

Po trumpos pertraukos sekė Devynbalsė, Nemunėli ir solisto Namu. Garsiais plojimais palydėtas ir šaukiamas „bis“, sol. Verikaitis padainavo Pilėnų Ūdrio dainą ir dar Lauksiu tavęs ateinant, kurią skyrė ypatingai Brazilijos lietuviams. Sumažinti atsisiskyrimo liūdesiui, solistas su choru dar užtraukė komišką dainą apie Jono žmoną ir molio užboną.

Solistas V. Verikaitis ir Aidietės jautėsi laisvai, nevaržomos publikos. Gražiai nuteikė ir akompaniatorius, muz. Jonas Govedas, kuris ne tik meistriškai pianinu palydė dainas, o ir savo paprastumu vengia betkokių komplimentų, tuo dar daugiau jų užsipelnydamas.

Norint ar nenorint, atėjo atsisveikinimo valanda.

BLB-nės valdybos p-kas, Alg. Saldys, visos lietuvių kolonijos vardu padėkojo AIDUI už tokią iškilią meno šventę Anhembi ir čia, Zelinų salėj. Ir apdovanojo brazilškų prisiminimų choro sol. V. VERIKAITI, akompaniatorių JONĄ GOVEDĄ, administratorių JERONIMĄ PLEINIŲ ir choro pirmininkę BIRUTĘ BERŽAITYTĘ, o pačios choristės buvo apdovanotos raudonom rožėm.

P. Pleinys pasinaudojo proga perduoti PLB-nės ir PLJS-gos valdybų sveikinimus Brazilijai (pilnas tekstas bus perduotas sekančiam numery) ir, bendradarbiavimo ženklui, buvo apdovanoti AIDO plokštelėm Alg. Saldys, Kap. J. Čiuvinškas, Alg. Sliesoraitis, J. Lukoševičius ir Jonas Bagdžius (šie pastarieji lydėję chorą — į Rio).

Yra ir daugelis kitų, kuriems ne tik BLB-nės valdyba, o ir visa lietuviškoji visuomenė yra — ir turi būti — dėkinga: p. Angelika Triūbienė, kuri, kartu su Joana Satkūnaite, parūpino medžiagos vėliavoms ir rūpinosi gėlėmis koncertams, p. Ona Masienė, kuri pasiūvo liet. vėliavas, p. Petras Šimonis, kuris visur mielai patarnavo su savo „perua“, visur ir visuomet paslaugūs broliukai, koncerto plakata nupiešusi Janete Nikitin, koncerto pakvietimų platinime fakultetuose pasidarbavęs ir lietuvių delegacija Imigrantų Olimpiadoj rūpinęsis Arn. Zizas, AIDO priėmimo šeiminkės ir dešimtys kitų. pridėjusių laiko, rūpesčių, pastangų. Ypatinga padėka turi būti NEMUNUI ir RŪTELEI su jų vadovais ir

Rugsėjo (Setembro) 11 dieną

ŠILINĖS ATLAIDAI

ir

TAUTOS ŠVENTĖ

Šv. Kazimiero parapijos patalpose

PROGRAMOJ: 16 valandą

- trumpa procesija
- Mišios už Marijos mylimą Lietuvą (su giesmių palyda)
- religiniai tautinis minėjimas
- suneštinės vaisės — pasižmonėjimas.

Visi esame kviečiami ne tik dalyvauti šventėje, o ir gyvai prisidėti prie visos programos išpildymo: vaikai, jaunimas, choras, organizacijos, vyrai, moterys, kultūriniai vienetai — visi.

Neužkaskim savo talentų, o juos atskleiskim visų pasigėrėjimui.

muzikais. Jie daug dirbo, kaip festivaliui įduotų gyvumo.

Nuoširdi padėka ir p. Al. Bumbliui, kuris nemokamai atspausdino 10.000 koncerto pakvietimų.

CHORAS TARPTAUTINIAM FESTIVALY

LK Bendruomenės choras yra pakviestas dalyvauti tarptautiniam Chorų Festivaly, kurį organizuoja Japonų-brazilų kultūros draugija. Festivalis bus rugsėjo 9 d. Japonų salėj, rua Galvão Bueno. Pradžia 20 val.

AIDIEČIŲ PRIĖMIMAS ZELINŲ

Po gražaus koncerto, LKB-nės choras suruošė kuklų aidiečių bei jų palydovų priėmimą Jaunimo Namuose. Dalyvavo ir vietos lietuviai, daugiau pasidarbavę neužmirštamo festivalio ruošime.

Prel. P. Ražinskis, pasveikinęs aidietes ir trumpai nušvietęs LKB-nės per 40 metų nueitą kelią, kvietė visus stiprintis prie gausiai apkrautų stalų.

Buvo malonu vėl susitikti ar užmegzti net naujas pažintis.

SEKMADIENIO PAMALDOS

Sekmadienio 11 valandos lietuviškoj sumoj dalyvavo ir AIDAS, giesmėm keldamas Dievop lietuvių širdį, ir duodamas gerą pavyzdį gausiu dalyvavimu eucharistinėj komunijoj. Mišias laikė prel. P. Ražinskis.

SAJUNGA-ALIANÇA SU "AIDO" CHORU

Rugpjūčio 21 d. Lietuvių Sąjunga - Aliança suruošė pagerbimo pietus Hamiltono lietuvių chorui AIDAS. Priėmime dalyvavo AIDO choras su dirigentu V. Verikaitiu, palydovu Jeronimu Pleiniu ir São Paulo lietuvių tautinių šokių grupės "Nemunus" ir "Rūtelė". Pokylio metu buvo padainuota keletas lietuviškų dainų (Korespond.)

ATSISVEIKINIMAS SU AIDU

Pirmadienį rugpj. 22 dienos rytą, 7 val. AIDAS apleido S. Paulą, ir per Viracopos, išvyko Kolumbijon ir Venecuelon. — Paskutiniai įspūdziai dar nepasiekė redakcijos laikraščiui išeinant — reikės laukti sekančios laidos.

SEMANÁRIO NOSSA LITUÂNIA

MŪSŲ
LIETUVA

Caixa Postal 4421
01000 São Paulo, SP.

Diretor responsável
VYTAUTAS BACEVIČIUS

Redige: Equipe Editorial
Administrador: Stanislão Šileika

METINĖ PRENUMERATA: 105 kr. GARBĖS PRENUMERATA: 500 kr. Paskiro numerio kaina: 2,00 kr. Užuojautos ir sveikinimai nuo 40 kr. pagal didumą. Dėl kitų skelbimų tartis su administracija. Čekių rašyti "Stanislão Šileika" vardu.

Straipsnius ir korespondenciją redakcija taisy, pertvarko savo nuožiūra. Ne naudoti raštai grąžinami tik autoriui prašant. Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia redakcijos ir leidėjų nuomonę. Už skelbimų kalbą ir turinį redakcija neatsako. Laikraštis spausdinamas pirmadienį: vietinės žinios ir pranešimai 9-10 puslapiams redakcijai įteiktini ne vėliau kaip iki sekmadienio vakaro.